

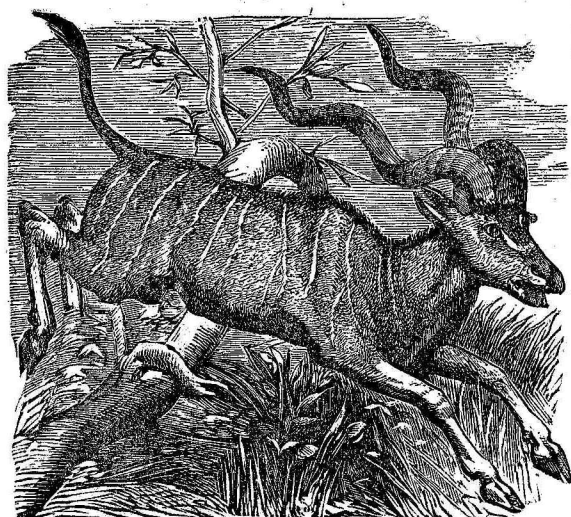

ΕΤΟΣ Ζ'.
ΑΡΙΘ. 81.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1874.

Τιμᾶται λεπ. 10.

Τιμὴ ἔτησία, Ἀθηνῶν Δρ. 1—
Ἐπαρχιῶν » 1,20
Τουρκίας » 2—

ΚΟΥΝΤΟΥ.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ ἓν τῶν ὠραιωτάτων καὶ μεγαλοπρεπεσιτάτων εἰδῶν τῶν ἀντελόπων τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς. Τὸ ὠραῖον τοῦτο ζῷον εἶναι 4 ποδῶν τὸ ὕψος κατὰ τοὺς ὤμους καὶ ἔχει σῶμα παχὺ καὶ ἰσχυρόν. Τὰ κέρατά του εἶναι περίεργα ὅχι μόνον διὰ τὸ μῆκος των, διότι εἶναι τριῶν ποδῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὅποιον εἶναι περιελιγμένα.

Ἡ Κοντοῦ ἐνδιατᾶται εἰς δάση πυκνὸν κλαδὰ, καὶ ὅπου διέρχεται δι' αὐτῶν μὲ μεγάλην εὐκαλίαν, ῥίπτουσα τὰ κέρατα ἐπὶ τῆς ῥάχεώς της. Εἶναι δὲ ζῷον ταχὺ, ὥς ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἀντελόπων, καὶ τὸ χρέας τοῦ πολὺ νόστιμον. Οἱ ἐντόπιοι κυνηγοῦν αὐτὸ καὶ διὰ τὸ δέρμα του, ἐκ τοῦ ὁποίου κατασκευάζουν διάφορα πράγματα χρήσιμα εἰς τὴν ζωὴν των.

Ο ΜΑΡΤΙΝΟΣ ΚΑΙ ΟΥΑΛΤΕΡΟΣ

Διήγημα ἀναφερόμενον εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Στρασβούργου.

(Συνέχεια ἰδ. προηγούμενον ἀριθ.)

Εἰς τὸ Βερολίον εὐρίσκομεν τοὺς δύο φίλους μας, τὸν Οὐάλτερον καὶ Μαρτῖνον συγκατακοῦντας μετὰ τῶν γονέων των εἰς τὰπεινὴν τινα οἰκίαν — οὔτε τὸν ἐκτεταμένον κῆπον, οὔτε τὸν ὠραῖον ὀρίζοντα τῆς κωμοπόλεως τῆς γεννήσεώς των ἔχοντες· εἰς τὸ πρόσωπον μάλιστα τῶν γονέων φαίνεται ἐξωγραφισμένη ἡ θλίψις.

«Διατί δὲν γράφει πότε ἡ Ἐλισάβετ; ἠρώτησαν ἡμέραν τινα τὰ παιδιά τὴν μητέρα των.

—Δὲν ἤξερω,—ἀπεκρίθη ἐκείνη.

—Εἰθὺς ἀφοῦ καταταχθῶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον,—ἐξεφώνησεν ὁ Οὐάλτερος,—θὰ ὁπάγω νὰ ἴδω τί γίνεται ἡ Ἐλισάβετ.

—Δὲν θὰ τὴν εὕρῃς,—εἶπεν ὁ πατήρ.

—Δὲν εἶναι λοιπὸν πλέον εἰς τὸ Μόναχον; — ἠρώτησεν ὁ Μαρτῖνος.

—Ἦτο μόνον δύο μῆνας εἰς τὴν Λειψίαν· εἰς τὸ Μόναχον πιθανὸν ποτὲ δὲν ὤπῃγε,—εἶπεν ὁ πατήρ, σηκωθείς, καὶ οὕτως ἔπαυσεν ἡ περαιτέρω περὶ αὐτῆς ὁμιλία.

Τοῦτο ἔκαμε τὰ παιδιά νὰ συλλογίζωνται πολλὸ περὶ τῆς ἀδελφῆς των, ἀλλ' ὁ καιρὸς παρέρχεται — καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὸ γυμνάσιον μετέβησαν εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Ὁ Μαρτῖνος εἶναι ἤδη 21 ἔτους. Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ ἔτους τούτου (1870) ἐξ ἀκριβῶς μῆνας ἀπὸ τῆς κατατάξεως αὐτοῦ ὥς φοιτητοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ὁ Οὐάλτερος ἦλθεν κατὰ τὸ σὺνθηδες νὰ γευματίσῃ εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, ἀλλὰ πολὺ τεταραγμένος.

—Τί τρέχει;—ἠρώτησεν ἡ μήτηρ.